

Karlovy Vary
International Film Festival

ENGLISH SECTION INCLUDED

Festivalový deník

ZVLÁŠTNÍ VYDÁNÍ DENÍKU

PRÁVO

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER KVIFF

OFICIÁLNÍ DENÍK 47. ROČNÍKU MEZINÁRODNÍHO FILMOVÉHO FESTIVALU KARLOVY VARY

pátek 6. července 2012

zdarma • strana / page 1

Program na zítřek
Tomorrow's programme

strana / page 6, 7, 8

Sára a György Cserhalmiovi
v rozhovoru

strana / page 3

8.
den

Desatero nejhoršího
festivalového diváka

strana / page 5

DIVÁČKÁ CENA / AUDIENCE AWARD
DENÍKU PRÁVO

Hlasujte a rozhodněte o nejlepší filmu 47. ročníku MFF Karlovy Vary!
strana / page 2

AMERICKÁ KRÁSKA KARA HAYWARD DNES VE 20:00 VE VELKÉM SÁLE PŘEDSTAVÍ SNÍMEK WESE ANDERSONA MOONRISE KINGDOM

Kara je drahoušek

Kara Hayward si odbyla svůj první polibek v životě na filmovém plátně, v *Moonrise Kingdom*. Scénu, v níž na břehu jezera líbá polonahého skautíka Sama, uvidíte dnes večer ve Velkém sále.

Třináctiletá herečka **KARA HAYWARD** dorazila do Karlových Varů včera v poledne s maminkou a agentkou. Stejně jako na festivalu v Cannes byla bez ohledu na časový posun mezi Massachusetts a Českem okamžitě připravena na rozhovor. Hvězdu Andersonovy komedie *Moonrise Kingdom* předchází její pověst půvabné a inteligentní profesionálky; srovnání s Keirou Knightley, Natalií Portman nebo Emmou Watson se vysloveně nabízí.

Kateřina Kadlecová

Kdy jste se rozhodla stát herečkou?

Všechno to začalo na jednom letním táboře, kde jsme my děti napsaly divadelní hru. Dostala jsem v ní roli a tolik mě to chytlo, že jsem se pak nemohla dočkat dalšího tábora. Následující rok mě můj učitel tance upozornil na konkurz na roli v *Moonrise Kingdom* a já se rozhodla, že to zkusím, že to chci zažít. Hned po zkoušce se mě zeptali, jestli bych se ne-

chtěla s režisérem Wesem Andersonem setkat. Viděla jsem předtím jeho skvělé komedie *Darjeeling s ručením omezeným*, *Takovou zvláštní rodinku* a *Fantastického pana Lišáka*. Byla jsem štěstím bez sebe, že s ním budu pracovat.

Jaký vlastně Anderson, autor potměšilých, obskurních filmů, je?

Wes je drahoušek! Je tak chytrý a milý, a ta jeho schopnost přenést všechny legrační myšlenky do jednoho příběhu, oživit je...

Jak se vám pracovalo s Edwardem Nortonem, Billem Murrayem, Harveyem

Keitlem a dalšími hvězdami *Moonrise Kingdom*?

Všichni jsou milí a hodní a otevření a přímocí, co vám mám povídat. Užila jsem si s nimi během těch dvou a půl měsíců natáčení spoustu legrace. Hodně jsem pracovala se svými filmovými rodiči, Billem Murrayem a Frances McDormand. S Billem je hrozná sranda a Fran je strašně fajn. Moc jsme si spolu užily natáčení mé oblíbené scény, kdy sedím ve vaně a říkám jí, že ji nenávidím.

Suzy Bishop, vaše postava z *Moonrise Kingdom*, vášnivě ráda čte. Jak jste na tom vy?

Miluju knihy! Zhltnu cokoli, co mě zaujme, čtu svoje oblíbené knihy znova a znova, nořím se do příběhu, který mi spisovatel nabídne... Herectví je myslím dost podobné četbě v tom, že musíte vplout do světa stvořeného režisérem.

Taky podobně jako Suzy kradete knihy v městské knihovně?

Snažím se to nedělat... Ale občas mám

s vrácením problémy. Mimochodem, filmová scéna, ve které představuji Samovi knihy ze svého kufru, je legrační. Ty knížky totiž nejsou opravdové, Wes vymyslel názvy a navrhl obálky a do přebalů pak dal úplně jiné knížky. Chtěla jsem si jednu z nich přečíst, otevřela jsem ji – a ona to byla nějaká jiná kniha! Četla jsem i na place – nejradši mám *Draculu* od Brama Stokera, klasiku, která vás přenesení do jiného, starého světa. Musela jsem během natáčení číst i texty do školy. Aby nám, dětským hercům, natáčení nezasahovalo do školní výuky, měli jsme k dispozici učitele.

Učení vám nejspíš nedělalo problémy, když jste díky svému IQ od devíti let členkou Mensy.

Ale nemyslete si, že jsem jezdila na ty jejich hromadné výlety nebo chodila na schůzky. Prostě jsem jen chtěla vědět, jestli se do Mensy dokážu dostat. Ani zatím netuším, co jednou budu studovat – jediné, co vím, je, že chci dál hrát. A taky bych asi jednou ráda zkusila režisovat nebo psát.

Máte nějaký vztah k šedesátým letům, ke skautingu nebo dalším tématům snímku?

Neměla jsem, ale dokázala jsem si ho vytvořit. Kostýmy a scéna jsou tak propracované, že si ve finále připadáte, jako byste se propadli v čase, a líp se do toho příběhu vžijete. Navíc jsme měsíc před natáčením každé pondělí jezdili na soustředění na Rhode Island, kde jsme si s Jaredem Gilmanem, který hraje mého kluka Sama, na Wesův pokyn vzájemně psali dopisy – Drahy Same, Drahá Suzie. Takhle nás chtěl Wes dostat do rolí – pro nás oba to byla první herecká příležitost.

Co vás teď čeká za filmy?

Budu natáčet hned dva. První se jmenuje *Mixtape*, režiruje ho Tom Vaughan a je o osiřelé dvanáctileté holčičce, která objeví kazetu s písničkami, co jí maminka nahrála, než umřela. Dívka se skrz písničky snaží zjistit o mamince víc, když už ji nestihla poznat osobně. A dalším je projekt režiséra Noaha Gershmana *Poslední dobré auto* – podle všeho to bude potrhá nezávislá komedie s Jasonem Ritterem a Markem Webberem.

Máte nějaké herecké idoly?

Existují dvě mladé ženy, ke kterým dost vzhližím, pokud jde o herectví – Emma Stone a Emma Watson. Obě jsou obrovsky chytré, vtipné, talentované a dokázaly najít rovnováhu mezi školou, herectvím a dalšími věcmi, které chtějí v životě dělat.

Moonrise Kingdom

6. 7. 20:00 Velký sál

INSIDE

Interview with Iranian actress Leila Hatami

English Section page 1

Student films get fresh at KVIFF

English Section page 2

Casey Walker on the perils of crowdfunding

English Section page 3

Moonrise Kingdom starlet Kara Hayward

English Section page 4

VAROVÁNÍ

O obrázcích

Cenu za nejlepší plakát filmu z hlavní soutěže a soutěže Na východ od Západu získal snímek *Poslední krok* iránského režiséra Aliho Mosaffy. Příklil mu ji fanoušci hlasující na internetu v nové anketě MFF KV. Hlavní hrdinku v podání režisérovy manželky Leily Hatami na plakát namaloval Mosaffův kamarád, malíř Mohammed Hosein Shahidi.

Dnes ve 12:00–21:00 váš renomovaný fotograf Václav Jirásek zve k Malému sálu hotelu Thermal. Právě zde, u sálů A a B, se chystá pokračovat ve svém projektu z loňského roku, kdy barevně a na velkoformátový aparát fotil náhodné návštěvníky i pracovníky festivalu. Také letos si tu umělec, který pro festival vytváří velkoformátové fotky už od roku 2005, připraví své ministudio se světly. Je možné, že právě vy budete vybráni a osloveni!

Aeroport připravuje na dnešní večer tajnou projekci předem neznámého filmu na neobvyklém místě. Na akci s názvem **Bod Omega** je nutné se dostat v **jednobarevném oblečení**, a to ve **21:00** ke stánku SONY na Mlýnském nábřeží. Vstupenky za **300 Kč** zakoupíte na hlavní festivalové pokladně u Thermalu.

NA CO PUDEM

Matěj Hádek
herec

Rád bych viděl na doporučení mámy film *Aurora*, ale vzhledem k povinností s představením nejnovějšího snímku Vladimíra Michálka *Posel*, kde hraju hlavní roli, ho nestihnou. Určitě si ale zajdu na dánský dokument *Velvyslanec*, v němž jeho hlavní protagonistu s falešným diplomatickým pasem podniká obdivuhodně odvážnou misi mezi totálně zkorumpované africké politiky.

Velvyslanec

6. 7. 13:00

Kino Drahomíra

Žert

6. 7. 14:00

Městské divadlo

7. 7. 16:30 Lázně III

Zuzana Kučerová
studentka, kamarádka Matěje Hádky

Ujít si nenechám klasiku šedesátých let *Žert*. Film režiséra Jaromila Jireše jsem už viděla, ale patří k těm, u kterých si bez obav můžete dát repete. Je natočený podle slavné knihy Milana Kundery, kterého mám ráda kvůli jeho preciznímu pozorovatelskému talentu. Kunderovo dílo má v mé knihovně čestné místo.

Foto: Jan Handrejch

SOUTĚŽ DOKUMENTÁRNÍCH FILMŮ

Fotbalová atmosféra? Filmařský ráj!

Nový dokument **TOMÁŠE BOJARA** a **PAVLA ABRAHÁMA** *Dva nula* je bezesporu jedním z neoriginálnějších českých filmových projektů posledních let. Tradiční derby Sparty se Slavií se pro ně stalo věčnou kulisou k naprosto autentickému zachycení pestré mozaiky vybraných návštěvníků fotbalového zápasu.

„Náš film je vtipný a hodně autentický. A taky trochu jiný než ostatní,“ lákají Pavel Abrahám (vlevo) a Tomáš Bojar diváky na svůj soutěžní dokument *Dva nula*.

Filip Šebek

Úspěšná autorská dvojice poprvé spojila své síly při realizaci půlhodinového snímku *Hlavní hvězdou jsou piva*, v rámci celovečerních dokumentů pak debutovali filmem *Česká RAPublika* o specifických naší hip-hopové scéně. Stejně jako u tohoto snímku tvůrce i v případě „fotbalového“ dokumentu *Dva nula* poji určitá sympatie k zobrazovanému prostředí. Na první pohled mi ale ani jeden z nich jako vášnivý fotbalový fanoušek nepřipadá. „Ale já mám fotbal opravdu hodně rád, hlavně pak letenský stadion a jeho energii,“ vyvrací můj předpoklad scenárista Pavel Bojar. „Nejvíce se mi líbí živelnost a lidovost, i když si uvědomuju, že jde o prostředí, kde se občas dějí dost děsivé věci.“ Moje podezření na „nefotbalovost“ tvůrců potvrzuje aspoň režisér snímku Pavel Abrahám. „Já jsem to prostředí na rozdíl od Tomáše skoro neznal, ale rychle jsem si ho oblíbil. Přišlo mi hrozně barevné, celkově byl pro mě zápas živelnou akcí, během níž se toho stane hrozně moc. Pro filmaře učiněný ráj.“

150 dokumentaristů, 22 kamer a dva duchové

Příprava snímku, který se celý odehrává během jednoho fotbalového zápasu Sparty se Slavií, zabrala dva roky, a během samotného natáčení se do něj v inkriminovaný den D na místě zapojilo bezmála 150 členů štábu s dvadvaceti kamerami. Šlo patrně o největší natáčení v jednom čase na jednom místě v dějinách dokumentární

kinematografie. „Největší komplikace přišla měsíc před natáčením, kdy Česká televize přesunula termín zápasu a po čtrnácti dnech ho zase vrátila zpět,“ vzpomíná Tomáš Bojar. „To byl jednoznačně největší stres, který jsme si za celou dobu užili. Samotné natáčení už bylo postaveno na precizní logistické práci – všichni ve štábu byli přesně instruováni, postupovali podle manuálů a v prostředí stadionu byli zorientováni, takže kupodivu žádný zásadní průser nenastal. Dokonce i kameramani vydrželi držet skálopevně statickou pozici a nešvenkovat, čemuž jsme předem nevěřili, protože kameramanské ego je silné.“ Pavel Abrahám k tomu dodává, že jen logistická příprava zabrala půl roku velmi intenzivní práce, jejíž součástí bylo kreslení přesných plánek a vymýšlení časoprostorové strategie. Samotný den natáčení pak oba již jen pozorovali, jak vše probíhá přesně podle plánů, a stadionem se pohybovali spíš jako neviditelní duchové.

Topoly i rohový praporek

Originálně pojatý dokument vyniká mimo jiné formální důsledností, s jakou se tvůrce vyhýbají dramaticky či vizuálně efektním momentům. Nejdůležitější je pro ně co nejautentičtější zachycení reakcí různých lidí na stejnou věc, například na fanouškovské „choreo“. Nesváděly filmaře tyto momenty k divácky vděčnějšímu a tradičnějšímu stylu natáčení? „Díčí pochyby se ukrádaly, ale z rozhodnutí o formální důslednosti jsme neholdali uhnout ani o píď. Jsme si vědomi, že divák uvyklý tradičnější filmové řeči může mít s určitými pasážemi

problém, to je ale součást našeho stylu,“ říká Tomáš Bojar.

I přes jeho slova se trochu obávám, že kupříkladu několikrát opakovaný půlminutový záběr na rohový praporek může v některých divácích vzbudit podezření na významově prázdnou artistní manýru. Podle Tomáše Bojara však mají tyto věci ve stavbě filmu zcela zásadní funkci. „Není to žádná festivalová manýra, v jejímž rámci si hrajeme na artový film s vyprázdněnou narácí, jen aby to vypadalo dobře. Když divák sleduje tři minuty stromy osvětlené reflektory a slyší jen zvuk stadionu, má to pro nás silný metaforický význam. Jako by uplynuly tři minuty lidského života na stadionu, který slyšíme jen zdálky, a stromy k tomu netečně šumí. Jsme přesvědčení, že těm stromům bylo nutné dát stejný prostor jako lidem.“

Světovou premiéru si snímek na festivalu odbyl už v sobotu a reakce diváků po projekci byly velmi vstřícné. „Nejvtipnější mi přišlo, co napsal dramaturg Letní filmové školy Jan Jílek. Totiž že náš film je možné chápat jako odpověď na to, jak by to dopadlo, kdyby si Ludva ten fotbal přece jen prosadil,“ prozrazuje se smíchem Tomáš Bojar.

Dva nula

7. 7. 18:30 Kinosál B

POCTA J.-P. MELVILLOVI

RUI NOGUEIRA UVÁDÍ RETROSPEKTIVU FRANCOUZSKÉHO REŽISÉRA JEANA-PIERRA MELVILLA

Belmondo a Delon museli poslouchat

Portugalský novinář **RUI NOGUEIRA** je na festivalu od prvního dne – na projekcích totiž osobně představuje všech deset snímků sekce věnované francouzskému režisérovi **Jeanu-Pierru Melvillovi**, se kterým vedl na sklonku 60. let dlouhé rozpravy. Novinář si Vary užívá; mezi uváděním filmů popíjí minerální prameny, jež mění večer za víno.

DIVÁCKÁ CENA/AUDIENCE AWARD
DENÍKU PRÁVO

- < zde natrhněte
- 1. VÝBORNÝ**
- < zde natrhněte
- 2. DOBRÝ**
- < zde natrhněte
- 3. PRŮMĚRNÝ**
- < zde natrhněte
- 4. SLABÝ**

PRŮBĚŽNÉ VÝSLEDKY

Název filmu	Známka
1. <i>Hasta la vista / Hasta la vista!</i>	1,06
2. <i>Jagten / Hon</i>	1,14
3. <i>Hoří, má panenko / Hoří, má panenko</i>	1,14
4. <i>This Ain't California / Tohle není Kalifornie</i>	1,16
5. <i>Lawrence of Arabia / Lawrence z Arábie</i>	1,20
6. <i>Le samourai / Samuraj</i>	1,23
7. <i>Arme Riddere / Jackpot</i>	1,27
8. <i>The Door / Za zavřenými dveřmi</i>	1,31
9. <i>Deine Schönheit ist nichts wert... / Tvoje kráska nemá cenu...</i>	1,32
10. <i>Beasts of the Southern Wild / Divoká stvoření jižních krajín</i>	1,32

Barbora Baronová

■ Vzpomínáte si na první setkání s Melvillem?

První Melvillův film jsem viděl v šedesátých letech v Paříži, tehdy na mě ovšem velký dojem neudělal. Víc mě Melville zaujal jako člověk – je rebel a ty já mám rád. Když se roku 1967 promítala krimi *Samuraj*, chtěl jsem s ním udělat interview. Naše setkání bylo skvělé, protože jsme byli oba velkými fanoušky amerických filmů. Předtím jsem Melvilovy filmy neviděl, v Mosambiku, kde jsem dlouho žil, měli jiné starosti než kinematografii.

■ Ve Francii jste se rychle stal filmovým žurnalistou a s Melvillem jste nakonec sepsali ceněnou knihu rozhovorů *Film podle Melvilla*. Jak vaše setkání probíhalo?

Víc než o jeho tvorbě jsme nakonec diskutovali o americké kinematografii. Melville vždycky říkal: „Proč hovoříme o mých filmech? Pojďme si povídat o Johnovi Houstonovi!“ Tohle byla naše společná vášeň. Ale víte, že jsem původně o Jeanu-Pierrovi ani psát neměl? Angličani chtěli, abych pro ně připravil knihu o Françoisi Truffautovi. Pro svět byl Truffaut velkou hvězdou, Melvilla nikdo neznal. Rozhovory s Truffautem šly dobře, byli jsme kamarádi, ale potom mi žena doma řekla: „Proč se nezeptáš, jestli bys nemohl napsat knihu spíš o Melvillovi?“ Dnes říkám, že to byla nejlepší věc, kterou jsem v životě udělal.

■ Čím vás Melville nakonec tak okouzli?

Na každém záběru je vidět, že filmu úplně propadl. To nás spojovalo. Melville odmítal kompromisy, nebyl přitakávač. Při natáčení měl autoritu. Miluji jeho preciznost, každý detail je důležitý – on třeba strávil spoustu času výběrem barvy hercovy kravaty. A stejně dokonalý byl i při vlastním oblékání. Měl svou image, nosil klobouky.

■ Který z jeho snímků máte nejraději?

Druhý dech, *Armádu stínů* a *Samuraje*, ty jsou perfektní, precizně udělané. Každý záběr je dokonalý a herci jsou skvěle režírováni.

Novinář Rui Nogueira vám vzkazuje, že dnes a zítra se promítá ještě pět Melvillových snímků.

■ Na plátně dal příležitost Alainovi Delonovi, Belmondovi, Linu Venturovi. Jaký k nim měl vztah?

Melville byl komplikovaná osobnost. S Belmondem po natáčení až do své smrti nemluvil, a když pak Melville zemřel, poslal Belmondo červenou růži, ale v médiích se nijak nevyskytl.

■ Jak rozepře vznikla?

Režiséři bývají na herce drzí a Melville své hvězdy vůbec nenechal dělat to, co chtěli. Všichni ho museli poslouchat. Ani Lino Ventura s ním nemluvil. S Delonem Melville sice vycházel, ale bližší kontakt neudržovali.

■ Melville spolupracoval také s Jeanem Cocteauem. Jak vypadala spolupráce dvou tak silných osobností?

Měli hodně sporů. Ale Cocteau se Melvilla bál. Nejdřív chtěl, aby realizoval jeho scénář *Hrozná děti*, pak ale vypadal, že jediné, co by ho během natáčení potěšilo, by byla Melvillova smrt, aby mohl sám usednout na režisérskou židli. Přesto se zvláštním způsobem milovali. Melville byl jednou indisponován a ten den se měly točit pouze tři záběry. Cocteau režii samozřejmě rozuměl, ale Melville mu každý záběr přesně rozepsal, i to, kde má stát kamera. A rozkázal mu: „Opovaž se tím neřdit!“

OSOBNOST DNE

REŽISÉRKA SÁRA CSERHALMI PŘIVEZLA DO VARŮ FILM DRAZÍ ZRAZENÍ PŘÁTELÉ I SVÉHO SLAVNÉHO OTCE

V mlze nevědomosti

Drama maďarské režisérky SÁRY CSERHALMI *Drazí zrazení přátelé* se vrací k problému udávání za minulého režimu. Film se opírá o netradiční perspektivu i skvělé herecké výkony celého obsazení v čele s režisérčiným otcem GYÖRGYEM CSERHALMIM, v mládí úspěšným sportovcem, dnes hercem známým třeba z českých *Želar*.

Režisérka Sára Cserhalmi vede svého otce Györgyho za ruku nejen hereckým životem.

Zbyněk Vlasák

■ Váš film byl vybrán do karlovarské sekce Na východ od Západu, ale s jeho účastí to bylo dlouho nahnuté, dokonce na několik dní z programu vypadl. Problém prý byl ve financích. Je to tak?

Sára: Původně to měl být krátký absolventský film. Pak jsme ale zjistili, že na tak malé ploše náš příběh vyprávět nepůjde; vznikl tedy scénář k celovečernímu filmu. Pak jsme ale zjistili, že na tak malé ploše náš příběh vyprávět nepůjde; vznikl tedy scénář k celovečernímu filmu. Pak jsme ale zjistili, že na tak malé ploše náš příběh vyprávět nepůjde; vznikl tedy scénář k celovečernímu filmu.

■ Váš snímek jde v sondě do minulého režimu hlouběji než jakýkoliv český film za posledních dvacet let. Jaký je vztah Maďarů k tomuhle období?

Sára: Existuje nostalgie po životních jistotách, které minulý režim nabízel. A na druhou stranu se objevují z osobních averzí vyrůstající, často nepodložené útoky na domnělé spolupracovníky státní bezpečnosti. U nás totiž jejich seznamy nebyly zveřejněny, takže kdokoliv může obvinít kohokoliv.

György: K seznamům se dostanou jen vybraní lidé a občas v nich na někoho narazí a zveřejní to. Ostatní zůstávají v mlze nevědomosti. V celé maďarské společnosti to vytváří na první pohled neviditelné, ale silné napětí. Rozsah činnosti státní bezpečnosti byl tak široký, že se kontaktu s ní málokdo vyhnul. Vytáhnout na světlo jen vybrané jedince mi přijde nespravedlivé. Bohužel politici se sice tváří, že by chtěli seznamy zveřejnit, ale v zákulisí tomu zuby nehty brání.

Do rozhovoru vstoupila i herečka Anna Györgyi: Znáš ten problém z druhé strany. Můj tatínek byl vysokým důstojníkem a stranickým funkcionářem v armádě. Byl to podle mě slušný člověk, který jen věřil komunistickým ideálům. Já ho milovala. A za-

žila jsem po převratu, že na něj lidi v obchodech křičeli, že ho pověsí na nejbližší kandelábr.

■ *Drazí zrazení přátelé* však nejsou jen příběhem udavače a udávaného, ale i filmem o rozpadu jejich dlouholetého přátelství.

Sára: Tenhle motiv je pro mě možná důležitější – konec přátelství dvou lidí, kteří toho spolu za desetiletí let hodně zažili. Pro Maďary je typické, že mezi lidmi zůstávají nedořečené věci – a ty když se nahromadí, mohou způsobit i rozvrat dlouholetého vztahu.

■ A jak vypadala spolupráce otce s dcerou přímo na place?

György: Jestli můžu použít to klišé, přistupoval jsem k filmu se stejnou pokorou jako k jakémukoli jinému. Ale nesporně s mnohem větší oddaností a láskou. V Maďarsku už náš vzájemný vztah znají, vědí, že to já jsem svou dcerou vychovával, ne naopak. Nechávám se jí řídit a důvěřuji jí mnohem víc než sám sobě.

■ Vy jste se několikrát objevil také v českých filmech, nejznámější je asi vaše role v *Želarech*. Na které natáčení ale vzpomínáte nejraději?

György: Pro mě je dodnes nezapomenutelným zážitkem natáčení filmu *Pevnost* s režisérkou Drahomírou Vihanovou. Jak kvůli tématu, tak kvůli osobnosti Drahomíry, kterou považuju za celoživotní přítelkyni. A mám vůči ní dokonce výčitky svědomí, že když se mě doma novináři ptají, s kým se mi dobře spolupracovalo, mluvím hlavně o maďarských tvůrcích.

Drazí zrazení přátelé

6. 7. 12:30 Kino Čas

ZVLÁŠTNÍ UVEDENÍ

Eva Zaoralová uvedla *Silnici*.

Silnice jako dar

Oscarem oceněný snímek *Silnice* z roku 1954 viděli diváci v přeplněném Velkém sále včera od dvou odpoledne – a znovu ohromil nejen uměleckou poradu festivalu Evu Zaoralovou, ale i dalších 1 144 diváků ve Velkém sále. Plus všechny ty, kteří seděli na schodech.

Když Eva Zaoralová vedla Felliniho *Silnici* poprvé, v roce 1957 na pražské FAMU, byla tak dojatá, že další film toho večera už sledovat nedokázala. Tento

klasický opus světové kinematografie jí proto festival letos věnoval k narozeninám: „*Silnice* kdysi zásadně ovlivnila mé postupné profesní směřování a také mou lásku k italské kinematografii. Viděla jsem ji od té doby mnohokrát a pokaždé mne příběh nešťastné Gelsominy a surovce Zampana uchvátí,“ vysvětlila při úvodu k promítání. A měla pravdu. Magie jednoho z nejlepších děl světové kinematografie funguje pořád.

REALITA.DOC

Filip Šebek

Dokumentární úhel pohledu

Soukromý vesmír

Česká republika, 2012, 83 min.

6. 7., 10:00, Kinosál B
7. 7., 21:30, Kinosál B

Možná už jste slyšeli, že se v novém dokumentu Heleny Třeštíkové můžete těšit na řadu zajímavostí spojených s Karlem Gottem. Mistrovo nadšení nad zjištěním, že si Vladimír Remek bere do vesmíru pár jeho skladeb a díky tomu si hlas věčného Zlatého slavíka užijí i obyvatelé Mléčné dráhy a vzdálených mlhovin, trumfuje jen závěrečná úvaha našeho „budoucího prezidenta“ o LSD z roku 1968. Inspirativní, téměř láskyplné vyznání Karla Gotta o tvůrčím potenciálu kyseliny lysergové zazní až při závěrečných titulcích, doporučuji proto setrvat v přítomnosti kinosálu až do úplného konce. Decentně akcentovaná tematika dobývání vesmíru, která tomuto výbornému filmu místy propůjčuje téměř poetický rozměr, tak nabývá další dimenze a připomíná nám jedno ze základních pravidel hermetické filozofie: „*To, co je dole, je stejné jako to, co je nahoře.*“

Velvyslanec

Dánsko, 2011, 94 min.

6. 7., 13:00, Kino Drahomíra

Při sledování dokumentu dánského investigativního novináře Madse Brüggera si možná řeknete, že to s tou korupcí v naší politice není až tak strašné. Respektive poznáte místa, kde je to ještě mnohem horší, a seznámíte se s fintami, o nichž se dr. Rathovi a podobným šikulům ani nesní. Režisér snímku se rozhodl zjistit, co všechno je možné na černém kontinentu dokázat s diplomatickým pasem, který se mu bez větších obtíží podaří zakoupit v Portugalsku. Rázem se tak stává velvyslancem Libérie ve Středoafrické republice a s využitím skryté kamery a obdivuhodné odvahy zaznamenává veškeré kroky, které člověk musí podniknout, chce-li se dostat k diamantovým magnátům.

Umanutá

Česká republika, 2012, 59 min.

6. 7., 18:30, Kinosál B

„Lpěním na filmu jsem si zadělala na životní průser,“ říká v dokumentu Miroslava Janka žena, která se hned po úspěšném složení přijímacích zkoušek na pražskou FAMU vydala na obecní úřad se žádostí o rozvod. Filmu byla ochotna obětovat vše včetně rodinného života. Ano, feč je o Drahomíře Vihanové, která se svou tvorbou snažila poukázat na to, jak lidská malost ubíjí outsidersy, k nimž chovala celoživotní sympatie. Možná i proto sepsaly po uvedení syrového portréty excentrické jazzové zpěvačky Evy Olmerové její tři kolegyně protest proti údajnému „neetickému stylu dokumentární tvorby“ Vihanové. Filmové vytříbený portrét až na dřevě upřímné milovnice perských kocourů byste si rozhodně neměli nechat ujít.

AGENTI ČSFD.CZ NA PÁTRAČCE

AGENT SINA

Žert

Výborně obsazený přepis Kunderovy knihy. Jireš velmi dobře odhadl, jak přesvědčivě zobrazit padesátá léta a znázornit Ludvíkovu zahradu. Některé postavy a motivy z knihy sice film vynechává, ale významu a Kunderově nekompromisnímu vidění padlých to neubližuje. Snímek uvidíte dnes od 14:00 v Městském divadle a zítra od 16:30 v Lázních III.

AGENT CAYM

Smrt člověka na Balkáně

Smrti nic nekončí! Sousedi vás dál budou pomlouvati, prolezou vám celý byt, snědí pizzu, kterou jste si objednali... Miroslav Momčilović přichází s jednozáběrovou tragikomedií komentující s jistotou dávkou cynismu, a především s neskutečnou upřímností společnost, pro kterou není nic překážkou. Projekci srbského nezávislého filmu můžete zhlédnout dnes od 19:00 v Espace Dorleans.

KVIFF TALKS VČERA

Nic jiného než režie mi nešlo

Nezávislý americký režisér **Todd Solondz** se včera odpoledne v Jameson Festival Lounge rozhovořil o popularitě, talentu i Woodym Allenovi.

Debatu s filmařem, který ve středu uvedl před zaplněným Velkým sálem své nové drama *Černý kůň*, moderoval publicista, producent a scenárista **Tomáš Baldýnský**. „Je milé, pokud jste populární. Ale když váš film vydělá deset milionů dolarů namísto plánovaných pěti, neznamená to, že budete dvakrát tak šťastný,“ lčil Solondz.

U filmové režie podle vlastních slov zůstal, protože mu nic jiného nešlo. „Chtěl jsem být muzikantem, ale zjistil jsem, že nemám talent. Napsal jsem taky hodně divadelních her. Všechny se vyznačují tím, že jsou pozoruhodně špatné.“

Režisér Todd Solondz (vlevo) chtěl být muzikantem, pak učil i angličtinu.

Pro svůj smysl pro ironii bývá Solondz někdy přirovnáván k Woodymu Allenovi. „Někde jsem se dočetl, že jste takový zlý Woody,“ nadhodil Baldýnský. „Myslím, že lidé příliš dají na první dojem,“ kontroval Solondz. „Kdybych vypadal jako George Clooney, nikoho by podobné srovnání nenapadlo.“

Ježdění na festivaly amerického filmaře baví, nerozumí tvůrcům, které tato činnost otravuje. „Navštívit pár krásných měst na světě přece není žádné mučení. Navíc jsem rád, že si se mnou chce někdo povídat,“ uzavřel.

Poslední projekci *Černého koně* byste si neměli nechat ujít dnes od 18:30 v Malém sálu. (klk)

ROZHOVOR

Poetické rozhodnutí

Španělský producent a režisér **LUIS MIÑARRO** má Karlovy Vary rád. Před dvěma lety tu slavil vítězství s filmem *Moskytiéra*, letos v rámci hlavní soutěže doprovází snímek *Ukamenování svatého Štěpána*. Především ale přijel uvést svůj krátký dokument *101: Manoel de Oliveira očima Luise Miñarra* o matadorovi portugalské kinematografie.

Luis Miñarro se po promítání svého dokumentu (dnes v 15:30) těší na diskusi o de Oliveirových filmech.

Kristýna Pleskotová

■ Vítejte zpátky ve Varech!
Jsem tu už popáté. Za nějakých patnáct let aktivní kariéry producenta mi to přijde jako velmi slušná účast.

■ Dnes představíte svůj dokument o více než stoletém režisérovi Manoelu de Oliveirovi. Kdy jste se s ním poprvé setkal?

Úplně prvně v roce 1995 na festivalu v Berlíně. Manoel čekal spořádaně ve frontě na lístky do kina. Hned jsem si řekl, že ho aspoň pozdravím. Zrovna jsem začínal pracovat v filmu, byla to pro mě velká čest ho potkat. Pak jsme se viděli až za více než deset let, to už jsem produkoval jeho *Výstřednosti jedné plavovlásky*. Jednou jsem přišel na natáčení a Manoel se mě zeptal, co tam dělám. Připomněl jsem mu, že jsem jeho španělský producent. On se hluboce zamyslel a řekl: „Osud!“ To byl začátek našeho přátelství.

■ Jak se mu daří?
Na konci roku mu bude sto čtyři let, stále žije v Portugalsku a samozřejmě nadále pracuje. Ví, že jeho čas se završuje, tudíž toho chce natočit co nejvíce. Kdykoli ho vidím, ptá se mě, kdy zas budeme spolupracovat. Je velmi náročný, ale takovým jemným způsobem.

■ Ve vašem dokumentu přirovnal potřebu jíst ke své potřebě filmovat.

Je to motor, který ho drží při životě. V padesátých a šedesátých letech minulého století kvůli politické situaci v Portugalsku nemohl naplno rozvinout svou kariéru. Je to neuvěřitelně inspirativní důkaz toho, že začít pracovat lze i v důchodovém věku.

■ Kdy jste se vy sám začal věnovat filmu?

Profesionálně někdy v polovině devadesátých let, když jsem po zkušenostech s televizní produkcí založil v Barceloně svou první filmovou společnost. Chtěl jsem investovat čas a energii do něčeho, co je mi blízké a co mám rád. Sám tomu říkám poetické rozhodnutí. Film byl ale součástí mého života od malička.

■ Chodil jste do kina jako kluk?

Vyrůstal jsem za frankistické diktatury a filmy pro nás znamenaly únik do jiného světa. Každou sobotu jsme s celou rodinou chodili na představení do oblíbeného kina v naší čtvrti, byla to tradice. Mohly mi být tak čtyři roky, když mě tam rodiče vzali poprvé.

■ A v osmnácti jste založil v Barceloně filmový klub.

Dokonce dva, a nebylo to vůbec jednoduché. Občas naše schůzky

končily tak, že jsme utíkali před policií, která chtěla zabavit seznam našich členů. Problém byl totiž v tom, že jsme si třeba promítali něco od Viscontiho, ale v debatě po filmu jsme vždycky skončili u politiky.

Zákon té doby totiž zakazoval veřejné debaty obecně.

■ Předpokládám, že jste měli přístup jen k cenzurovaným kopiím.

Ty od španělských distributorů byly samozřejmě prostříhané, ale hojně jsme vozili kotouče filmů z Francie, která není od Barcelony daleko. Někdy jsme si naopak udělali výlet do vesniček kousek za francouzskými hranicemi a po cinefilsku si užívali zakázané ovoce. Ti, kteří neuměli francouzsky, vždycky dostali připravené synopsis k promítaným dílům. Díky těmto akcím jsem mohl vidět kupříkladu spoustu československých filmů, včetně Formanova *Hoří, má panenko*, který tu běží i letos.

KVIFF TALKS
po promítání snímku

101: Manoel de Oliveira očima Luise Miñarra
6. 7. 15:30 Kinosál B

V dokumentu Luise Miñarra se objevují ukázky z Oliveirova filmu *Podivný případ Angeliky*.

FÓRUM NEZÁVISLÝCH

ITALSKÉ DRAMA NEŠŤASTNÉ MATKY

Příběh jedné deprese

Debutující italský režisér **GIORGIO CUGNO** přivezl do Varů emocionálně náročný snímek *Vakuum* o matce trpící poporodní depresí. Do hlavních rolí obsadil sám sebe a rovněž debutující herečku **SIMONETTU AINARDI**.

Kristýna Pleskotová

„Původně jsem chtěl natočit o poporodní depresi dokument,“ říká třiatřicetiletý režisér o komorním dramatu mladých rodičů a jejich novorozence. „Jeden případ se vyskytl i u nás v rodině a já jsem chtěl ten jev pochopit a dostat se k němu zevnitř. Zpovídal jsem několik žen, které prošly tímto smutným obdobím,“ vzpomíná na počátky produkce Giorgio Cugno. „Jenže když jsem byl ve střizně, došlo mi, že je to tak osobní materiál, že s ním nemůžu pracovat. Ztratil jsem se v té emoční síle, vlastně jsem nevěděl, co s tím. Možná by byl syrový dokument dokonce netický... Zastavil jsem natáčení a rozhodl se, že použiju získané informace a zkušenosti a že napíšu scénář,“ vysvětluje změnu formy režisér. Po dokončení scénáře se upnul k jedinému momentu – nalezení vhodné herečky.

„Byla jsem součástí štábu, který původně připravoval dokument,“ říká modrooká debutantka Simonetta Ainardi. „Viděla jsem všechny rozhovory, které Giorgio vedl s účinkujícími ženami, což mi strašně pomohlo. Má hlavní hrdinka není od počátku v depresi, ta přichází krůček po krůčku. Porod a mateřství jsou pro ni příliš velké změny, cítí se jako ve vakuu, které je zároveň v ní. Přestane mluvit sama se sebou a nakonec i s ostatními, tudíž ve výsledku ztratí vlastní duši,“ vykládá vnitřní boj své postavy Simonetta. Postupné propadání do deprese naznačuje film ve stereotypních a každodenních rituálech, na které je novopečená pracující matka sama, neboť otec je zaměstnaný v daleké továrně. „Ze ženy se pak stává jenom potrava pro dítě, resp. stroj na výrobu jídla, což

Debutanti ve Varech: Giorgio Cugno a Simonetta Ainardi

je krásně vidět v rutinních scénách s odsávačkou mateřského mléka,“ vzpomíná na naturalistické scény Simonetta, která vzápětí chválí režiséra a zároveň i hereckého kolegu Giorgia Cugna za práci s batoletem na place.

„Je to docela odvaha točit svůj úplně první film s miminkem,“ usmívá se režisér, „ale z tohoto pohledu šlo všechno dobře. Simonetta měla ze začátku problém navázat s malým vztah, ale nakonec se to povedlo. Chlapec dokonce během natáčení začal mluvit a své první slovo ‚mama‘ adresoval jí. Pravá matka z toho byla trochu nervózní, ale nakonec se to urovnalo.“

Vakuum

6. 7. 10:00 Espace Dorleans

NA VÝCHOD OD ZÁPADU

Jak se dostat do lepšího světa

Lotyšské sociální drama

Lidé na okraji debutanta

AIKA KARAPETIANA nenabízí pro svého hrdinu Jana, žijícího na předměstí, snadné východisko. Jeho existence je pochmurná a šedivá stejně jako sídlištní kulisy, v nichž se devadesátiminutové syrové hledání lepší budoucnosti odehrává.

Klára Kolářová

V lotyšské kinematografii uplynulých dvou dekad jde o jeden z prvních filmů, který se zabývá sociální tematikou. „Kriminální drama u nás jede víc, chtěla jsem ale udělat něco jiného,“ komentuje výběr režisér Karapetian. Příběh je poměrně jednoduchý. Jan žije se svým dědečkem, živí se krádežemi a většinu času zabývá pohlaváním se s podobně formovanými kamarády. Jiskřičkou naděje na lepší život je pro něj až náhodné setkání se Sabinou, půvabnou dívkou z lepší rodiny. Jan začíná hledat skulinu, jak by se mohl dostat do jejího světa.

Podle Karapetiana však problém neukotvených mladých lidí na sídlištních není typický jen pro Lotyšsko; je to jev společný většině velkých evropských měst. „Zobrazil jsem postsovětské kulisy coby prostorovou alegorii ztráty identity. Nechtěl jsem, aby byl film nějakým způsobem typicky lotyšský. Šlo mi o to, aby se příběh mohl odehrát v podstatě kdekoli,“ popisuje režisér a zároveň scenárista.

Neherci z Ruska, Litvy i Lotyšska

„Člověk nemůže řídit ani měnit svůj život, pokud pochází z neutěšených poměrů,“ říká režisér. „Když se rodina nestará řádně o dítě, dost možná z něj vyroste člověk, který se krátkodobě zaměřuje jen na to,

Uvedení svého filmu *Lidé na okraji* se včera ve 13:30 v Puppu zúčastnil režisér Aik Karapetian.

co chce, a nedokáže myslet dopředu.“ V této psychologické rovině je Janovo chování zcela přesvědčivé; velký podíl na tom má šťastná volba představitelů hlavních i vedlejších rolí.

„Hence jsme vybírali velmi dlouho,“ vzpomíná ani ne třicetiletý debutant. „Nejdůležitější pro mě bylo prvních pět vteřin, během nichž jsem si účastníky konkurzu prohlížel. Hledal jsem v nich něco, čím by mě na první pohled zaujali. Ve filmu se nakonec vyskytují herci z Ruska, Litvy i Lotyšska, a z valné části se jedná o neprofesionály.“

Lidé na okraji

6. 7. 10:00 Kino Čas

DESET TIPŮ, JAK SE STÁT NEJNENÁVIDĚNĚJŠÍM
NÁVŠTĚVNÍKEM PROJEKCÍ

Postrach kinosálu

Jaroslav Švelch a kol.

1. Chrápej, chrochtej
a mlaskej!

Každý máme svůj osobní soundtrack a měli bychom se o něj podělit s ostatními. Z vašeho chrochtání, mlaskání a frkání lehce vznikne arytmiický beatbox, z jehož avantgardního kouzla si i Pavel Klusák sedne na zadek. Chrápání zase bezvadně doplňuje intimní filmové scény o nový neslýchaný rozměr.

2. Nemyj se!

O čichové kino se v minulosti pokoušelo už několik vynálezců, ale kde nic tu nic. Vezměte proto tento nelehký úkol do svých rukou. Konkrétně do svých podpaží. Všichni víme, že nejlepší bio parfém si dokáže lidské tělo vytvořit samo.

3. Telefonuj!

Chcete-li se pochlubit luxusním vyzváněcím tónem, nenajdete vděčnější publikum než to z festivalových promítání. Nechte z něj zaznít alespoň dvacet sekund, jinak si melodický motiv nikdo nezapamatuje. Poté hovor přijměte a mluvejte dostatečně hlasitě, abyste přeřvali Dolby Surround.

4. Sundej si boty!

Horko, pot a bavlna se v uzavřeném prostoru vašich šviháckých botasek mění v chemickou laboratoř produkující čpavek a siřičitany. Festival je taky trochu „o sdílení“. Nechte tedy plody své chůze pocítit i lidi kolem vás!

5. Klábos!

Disponujete encyklopedickými znalostmi filipínské kinematografie? Sem s nimi! Informace, že Eugene Domingo zazářila v seriálu *Sa ngalan ng ina*, je přece pro vychutnání filmu *Žena v žumpě* nezbytná.

6. Směj se na nevhodných místech!

Poslali vám kamarádi na váš vychytralý telefon legrační fotku lenochoda? Nebraňte se záchvatům smíchu. Ty jeho prstíčky! Ukažte ho i lidem kolem vás. Nevadí, že na plátně probíhá tragická incestní scéna.

7. Zapni si laptop!

Ať recenzujete filmy už v jejich průběhu či potřebujete neodkladně odpovědět na e-mail jistého nigerijského gentlemana, obrazovka monitoru příjemně osvítil nejen vás, ale i velkou část sálu.

8. Zaber co nejvíc
místa!

Vaše kabelka je váš nejlepší přítel (říkáte ji Lucinko), a proto si zaslouží vlastní sedačku. Stejně jako vaše svačina, programová brožura, peněženka a památníček.

9. Chod' pozdě!

Vyhňte se nepříjemným frontám a vstupujte do sálu zásadně až během projekce. Dožadujte se svého místa uprostřed řady a ohánějte se přítom známostmi ve vyšších kruzích. Pošlapejte neohým lidem chodidla, ať pocítí tu bolest, kterou zrovna prožívají i postavy na plátně.

10. Zacláněj!

Sedněte si do pozoru a nechte ty záprdky vzadu kochat se obrazem na plátně. V nástupu při hodinách tělocviku jste stáli první v řadě a to ve vás vyvolalo oprávněný pocit nadřazenosti a morální převahy. Umění patří vysokým! ■

Naprostá většina návštěvníků se na festivalu chová podle Gutha-Jarkovského a je radost vedle nich sedět. Jediný sabotér ovšem dokáže zkazit projekci desítkám diváků. Pokud se budete řídit tímto desaterem, vytvořeným na základě některých nepříjemných zážitků našich redaktorů, stanete se obávaným festivalovým monstrem.

Fotografie bohužel nedokázala plně zachytit zážitek z přítomnosti figuranta, který se řídil radami našeho desatera.

PROGRAM NA ZÍTŘEK TOMORROW'S PROGRAM

10:00

Espace Dorleans 9E1

The Unspeakable Act /
Nepopsatelný příběhRežie: Dan Sallitt
USA, 2012, 91 min.

Sedmnáctiletá Jackie Kimbalová se na svého o rok staršího bratra Matthewa upíná až příliš silně. Když bratr odjede z domova na univerzitní studia, Jackiina neuróza se ještě prohlubuje...

Seventeen-year-old Jackie Kimball is perhaps a tad too interested in her older brother Matthew. When the young man leaves for university, Jackie's psychological issues intensify...

10:00

Kino Čas 9C3

Room 237 / Pokoj 237

Režie: Rodney Ascher
USA, 2012, 104 min.

Snímek *Osvícení* Stanleyho Kubricka patří mezi nejkultovnější díla světové kinematografie. Ani jeho nejzarytější fanoušky by však nenapadlo, kolik skrytých významů, symbolů a metafor se v něm může skrývat.

Stanley Kubrick s *The Shining* stands proudly among cinematic cult offerings. But not even his most diehard fans would imagine how many hidden meanings, symbols, and metaphors it conceals.

10:00

Kinosál B 951

Vous n'avez encore rien vu /
Ještě jste nic neviděliRežie: Alain Resnais
France, Germany, 2011, 115 min.

Slavný dramatik dá před svou smrtí povolat na své sídlo přátele, kteří někdy hráli v jeho hře *Eurydika*, s přáním, aby se zúčastnili jeho pohřbu, ale také představení oné hry v pojetí avantgardního souboru.

Before his death, a renowned dramatist arranges to have friends who appeared in his play *Eurydice* summoned to his residence to participate in his funeral and to see a performance of the play by an avant-garde acting company.

10:30

Kongresový sál 933

Keep the Lights On /
NeodcházejRežie: Ira Sachs
USA, 2012, 102 min.

Sexuálně otevřený záznam deset let trvajícího intimního vztahu dokumentaristy Erika s právníkem Paulem. Sexuální i emocionální uspokojení je střídáno dramatickými propady a roztržkami.

A sexually open account of a ten-year relationship between documentary filmmaker Erik and lawyer Paul. Sexual and emotional satisfaction alternate with dramatic upheavals and breakdowns.

10:30

Lázně III 9L1

Hwacha / Bezmocný

Režie: Young-joo Byun
South Korea, 2012, 117 min.

Stačí několik minut na benzínové pumpě, a život se obrátí naruby. Poté, co mladému muži zmizí snoubenka, vydává se po stopách záhadného úniku, i když zpočátku nemá vůbec žádné indicie. Podarí se mu ženu najít, nebo se jeho mizérie ještě prohloubí?

All it takes is a couple minutes at a gas station to turn your life upside down. After a young man's fiancée vanishes he sets out to solve her mysterious disappearance despite having not even one clue to go on. Will he find the young woman or will his misery engulf him?

12:30

Kino Čas 9C4

Jeff, Who Lives at Home /
Jeff, který žije s mámouRežie: Jay Duplass, Mark Duplass
USA, 2011, 83 min.

Titulním hrdinou nové komedie bratří Duplassových je třicetiletý flákač, žijící stále s matkou (Susan Sarandon) a trávící čas ve sklepním doupěti kouřením trávy a přemítáním nad svým oblíbeným filmem. Až jednoho dne, kdy je nucen opustit kvůli běžné pochůzce své útočiště, vyšle vesmír Jeffovi jasné znamení, že zásadní změna je na obzoru.

The title character of the new comedy from the Duplass brothers is a 30-year-old, goof-off still living at home with his mother (Susan Sarandon). He kills time in his basement refuge smoking weed and contemplating his favorite movie, until one day he is forced to leave his lair to run an errand. Then the cosmos sends Jeff a clear sign that fundamental change is on the way.

12:30

Malý sál 924

Shock Head Soul /
Hlava duše šokRežie: Simon Pummell
Netherlands, United Kingdom, 2011, 86 min.

Daniel Paul Schreber byl úspěšný právník, když v roce

1893 začal dostávat zprávy od Boha, které mu byly předávány pomocí psacího stroje.

Daniel Paul Schreber was a successful lawyer who, in 1893, started receiving messages from God via a Writing Down Machine.

13:00

Espace Dorleans 9E2

Kač para kač /
Jen a jen penízeRežie: Reha Erdem
Turkey, 1999, 100 min.

Rychlý, dynamický a napínavý film o poctivém otci rodiny, jenž neví, co si počít s obrovskou sumou peněz, kterou našel v taxíku. Zaváhá jen na chvíli, ale ten okamžik mravního „otřesu osobnosti“ mu v mysli bez přestání narůstá, až se pro něj Istanbul stane děsivým a bezútěšným bludištěm.

A fastpaced, dynamic suspense film about an upright family man who doesn't know how to deal with the huge sum of money he finds in a taxi. He hesitates for just a moment and that instant of moral "identity quake" grows and grows in his mind until Istanbul becomes an eerie and desolate labyrinth.

13:00

Kino Drahomíra 9K2

Le doulos / Práskáč

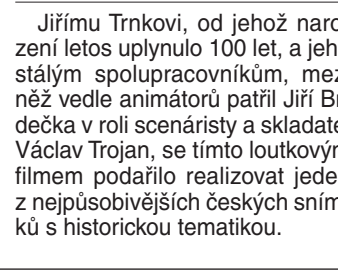
Režie: Jean-Pierre Melville
France, Italy, 1962, 108 min.

Maurice Faugel začne hned po svém propuštění z vězení pracovat na pomstě. První krok se mu sice podaří, ale postupně se zaplétá do sítě komplikovaných vztahů. Jeho nejlepší přítel Silien je navíc považován za policejního informátora.

Immediately upon his release from prison, Maurice Faugel begins working out a plan of revenge. Although his first step succeeds, he gradually gets mixed up in a web of personal complications. On top of that, his best friend Silien is thought to be a police informer.

13:30

Lázně III 9L2

Staré pověsti české /
Staré pověsti českéRežie: Jiří Trnka
Czechoslovakia, 1952, 91 min.

Jiřímu Trnkovi, od jehož narození letos uplynulo 100 let, a jeho stálým spolupracovníkům, mezi něž vedle animátorů patřil Jiří Brdečka v roli scenáristy a skladatel Václav Trojan, se tímto loutkovým filmem podařilo realizovat jeden z nejpůsobivějších českých snímků s historickou tematikou.

Jiří Trnka, who was born 100 years ago, and his longterm collaborators (screenwriter Jiří Brdečka and composer Václav Trojan plus the animators) succeeded with this puppet film in creating one of the most enchanting Czech films treating historical themes.

13:30

Richmond 9R2

Čtyři slunce / Čtyři slunce

Režie: Bohdan Sláma
Czech Republic, 2012, 105 min.

Jára přišel o práci a pomalu ztrácí i své blízké. Není to jen tím, že se tahá s podivínem Karlem. První český snímek, který soutěžil na festivalu Sundance, vypráví o rodině z malého města, která touží po lepších zítřcích, ale okolnosti jí nepřejí.

Jára's lost his job, his family is falling apart, and not only because he's spending increasingly more time with a weirdo called Karel. The first Czech film to compete at Sundance tells the story of a family from a provincial town which longs for a better future but things just don't seem to be going their way.

14:00

Městské divadlo 9D2

Die Wand / Zed'

Režie: Julian Roman Pölsler
Austria, Germany, 2012, 108 min.

Žena je na horské chatě zajata neznámou silou, která ji dostává do úplné izolace. Když se ukáže, že neexistuje způsob, jak s neviditelnou zdí bojovat, ponoří se protagonistka sama do sebe.

A woman is held captive in a mountain cottage by an unknown power that completely isolates her. After realizing there is no way to fight against the invisible wall, she delves deeply into her own mind.

15:30

Kino Čas 9C5

Faust / Faust

Režie: Alexander Sokurov
Russia, 2011, 134 min.

Film Alexandra Sokurova není adaptací Goethova slavného dra-

pokračování na straně 7 ➡

FILM europe

FILM EUROPE CHANNEL

PRVNÍ TELEVIZNÍ KANÁL S VÝHRADNĚ
EVROPSKOU KINEMATOGRAFIÍ

- Přehled všech žánrů a stylů evropské kinematografie
- Vítězné festivalové filmy i nejlepší divácké snímky
- Tvorba špičkových režisérů a hereckých osobností
- Filmy v původním znění s titulky
- 24 hodin denně, sedm dní v týdnu a bez reklam
- 500 filmů ze všech 50 států Evropy

- 24 / 7 ▪ ALL FILM GENRES DESTINATION
- HDTV ▪ VOD ▪ WWW ▪ MOBILE

SKYLINK ▪ ORANGE ▪ T-COM ▪ MORAVIANET (SELF SERVIS) ▪ NEJ TV

info@filmeurope.eu ▪ www.filmchannel.eu

➡ pokračování ze strany 6

matu. Tvůrce říká, že natáčel to, co vyčetl mezi řádky o postavě Fausta jako hybatele velkých myšlenek a snílka, ovládaného nejzákladnějšími lidskými pudy: hladem, lačností a chlipností.

Alexander Sokurov's film is not an adaptation of Goethe's famous play. The filmmaker states that he shot what he read between the lines – Faust as a mover of great thoughts and dreams, ruled by the most fundamental human instincts: hunger, greed, and lust.

15:30

Kinosál B 953

En fiende att dö för / Nejmilejší nepřítel

Režie: Peter Dalle
Sweden, Norway, Germany, Poland, 2012, 103 min.

Navzdory válečné hrozbě vyšlou Němci na podzim 1939 na Špicberky vědeckou expedici, která má najít důkazy podporující teorii o existenci prakontinentu Pangaea.

Despite the threat of war, in the autumn of 1939 the Germans sent a scientific expedition to Svalbard to find evidence supporting the theory of the existence of the Pangaea supercontinent.

15:30

Malý sál 925

Le silence de la mer / Mlčení moře

Režie: Jean-Pierre Melville
France, 1947, 88 min.

V období 2. světové války je německý důstojník Werner von Ebrennac ubytován u starého pána a jeho neteře. Oba jeho přítomnost snášejí v mlčenlivém se-

bezapření, zatímco on se je snaží přesvědčit o svých dobrých úmyslech na spojení francouzského a německého národa.

During the Second World War, a German officer named Werner von Ebrennac is lodged with an old man and his niece. The pair endure his presence in silent self-denial, while he tries to convince them of his good intentions to unite the French and German nations.

16:00

Espace Dorleans 9E3

Mars et Avril / Mars a Avril

Režie: Martin Villeneuve
Canada, 2012, 90 min.

Mars a Avril je celovečerní debut Martina Villeneuvea. Odehrává se v budoucnosti v Montrealu a je natočen na motivy dvou fotománů.

Martin Villeneuve set his debut Mars & Avril in a Montreal of the future and based it on motifs from two photo romances.

16:00

Kino Drahomíra 9K3

Searching for Sugar Man / Pátání po Sugar Manovi

Režie: Malik Bendjelloul
Sweden, United Kingdom, 2011, 83 min.

Malik Bendjelloul, režisér napínavě sestaveného snímku, přiblí-

žuje s využitím unikátních archívů a vydatné porce výborné hudby osud tajuplného písničkáře mexického původu Rodrigueze, který v USA upadl záhy v zapomnění, ale v Jihoafrické republice je dodnes populárnější než Elvis.

The director of this suspenseful documentary, Malik Bendjelloul, employs unique archive material and a large dollop of excellent music to investigate the fate of a mysterious singer-songwriter of Mexican parentage named Rodriguez, who quickly fell into oblivion in the USA. Oddly enough, to this very day he is more popular than Elvis in South Africa.

16:00

Kongresový sál 935

Pojktanten / Hlemýžďky

Režie: Ester Martin Bergsmark
Sweden, Denmark, 2012, 72 min.

Zatímco si režisér Ester Martin Bergsmark a umělec a spisovatel Eli Levén vychutnávají společnou koupel a navzájem si holí nohy, vymýšlejí příběh o fantazijním světě Pojktanten. Jeho středobodem je chlapec polapený mezi dvěma pohlavími, který si, aby přežil, vytvoří třetí.

While director Ester Martin Bergsmark and artist and writer Eli Levén enjoy a shared bath and shave each other's legs, they think up a story about a fantasy world called Pojktanten. Their focal point is a young man trapped between two genders who invents a third one in order to survive.

16:30

Lázně III 9L3

Žert / Žert

Režie: Jaromil Jireš
Czechoslovakia, 1968, 77 min.

Mistrovská filmová adaptace románu Milana Kundery, kde se na pozadí velkého mravního tématu zločinu a odplaty rozvíjí chmurně groteskní příběh o životě, který byl kvůli malému žertu zmarněn krutými politicko-společenskými poměry 50. let.

The masterful film adaptation of Milan Kundera's novel, in which a dismally grotesque story unfolds against the backdrop of the great moral theme of crime and retaliation; a tale about a life which, because of a trivial joke, was undermined by the brutal socio-political circumstances of the 1950s.

16:30

Richmond 9R3

Alpis / Alpy

Režie: Yorgos Lanthimos
Greece, 2011, 93 min.

I ve třetím celovečerním filmu Jiorgose Lanthimose je základním stavebním prvkem absurdní a černý humor. Stylizovanost předchozího snímku *Špičák* je nahrazena mnohem realističtější kamerou. Přesto režisér udržuje určitý odstup od děje i postav a zároveň v divákovi vyvolává neklid a mnoho otázek, aniž by mu dával odpovědi.

The basic building block of Yorgos Lanthimos's third feature (like his previous work) is absurd, black humor. But here the stylization of Dogtooth is replaced with a much more realistic look. Nevertheless, the director maintains a certain distance from the plot action and the characters, while at the same time his film evokes anxiety in the viewer and prompts questions that are left unanswered.

17:00

Městské divadlo 9D3

Barbara / Barbara

Režie: Christian Petzold
Germany, 2012, 105 min.

Lékařka Barbara prochází životem zdánlivě bez zájmu a vzrušení. Je to ale proto, že čeká na impulz v podobě nového začátku za hranicemi bezkrevného a ubíjejícího života ve východním Německu 80. let.

Barbara, a doctor, drifts through life without apparent interest or excitement. The reason for her detachment, however, stems from her belief that a new start awaits her beyond the borders of her

bloodless and demoralising existence in 1980s East Germany.

18:00

Velký sál 91X

To Rome With Love / Do Říma s láskou

Režie: Woody Allen
USA, Italy, Spain, 2012, 102 min.

Ideální pozadí pro snímek plný mezinárodních hereckých hvězd tentokrát slavný filmař našel ve „věčném městě“, které je podle něj příliš velké na to, aby ho vyjádřila jedna zápleтка. Řím se tak v Allenově podání stává místem plným rozmarných příběhů, které si zaslouží být vyprávěny.

This time around, the world-famous director found the ideal setting for a motion picture full of international movie stars: the Eternal City – according to the filmmaker, it's simply too big to have just one plotline express everything about it. In Allen's version, Rome becomes a city full of whimsical stories that deserve to be told.

18:30

Kino Čas 9C6

The Life and Death of Colonel Blimp / Život a smrt plukovníka Blimpa

Režie: Emeric Pressburger, Michael Powell
United Kingdom, 1943, 164 min.

pokračování na straně 8 ➡

Panter Jones a Království křišťálového glóbu

Skupina ČEZ, geniální panter
47. ročníku MFF Karlovy Vary

➡ pokračování ze strany 7

Satirickým komiksem inspirovaný slavný britský film, který rozněhoval ministerského předsedu Winstona Churchilla, představuje v rozsáhlých flashbackech armádní kariéru i soukromý život rozšafného vojáka, jenž nade vše stavěl profesní i osobní čest a věrné přátelství.

Inspired by a satiric comic strip, this renowned British film, which angered Prime Minister Winston Churchill, uses extensive flashbacks to present the army career and personal life of a genial soldier who elevated professional and personal honor and true friendship above all.

18:30

Kinosál B 954

Dva nula / Dva nula

Režie: Pavel Abrahám
Czech Republic, 2012, 108 min.

Pro režiséra Pavla Abraháma a scenáristu Tomáše Bojara se stal fotbal, konkrétně derby Sparty se Slavii, kulisou pro portrét současné české společnosti. Hlavními postavami jejich humorně vyznívajícího snímku jsou namísto hráčů nejrůznější fanoušci, naplno prožívající fotbalový zápas.

For director Pavel Abrahám and writer Tomáš Bojar, soccer (specifically a game between Prague's Sparta and Slavia teams) became "an excuse" for shooting a portrait of contemporary Czech society. The main characters of this humorous movie, rather than the players themselves, are a wide variety of fans who are totally ensconced in the football match.

18:30

Malý sál 926

Hail / Smršť

Režie: Amiel Courtin-Wilson
Australia, 2011, 104 min.

Dan je propuštěn z vězení. Jeho opětovné začleňování se do společnosti je však narušeno probouzejícími se vnitřními démony.

Dan is released from prison but his repeated re-assimilation into society is challenged by the internal demons rousing inside of him.

19:00

Espace Dorleans 9E4

Csak a szél / To jen vítr

Režie: Bence Fliegauf
Hungary, Germany, France, 2012, 87 min.

V letech 2008 a 2009 zasáhla Maďarsko série útoků proti Romům, při nichž šest lidí zemřelo.

Civilní snímek o životě rodiny, jejíž členové mají už tak dost problémů, se nesnaží o dokumentární rekonstrukci, ale bez jakékoli přejatosti se zamýšlí nad iracionalitou rasismu.

In 2008 and 2009 Hungary was shaken by a series of attacks against Romanies, during which six people died. A sober piece about a family with a host of problems. The film doesn't attempt a documentary reconstruction of events but, without a hint of affectation, it reflects upon the irrationality of racism.

19:00

Kino Drahomíra 9K4

Ful futuk na futuk aaj basanta / Jaro je ve vzduchu

Režie: Subrata Acharya
India, 2012, 70 min.

Do ulice se nastěhuje mladá dívka, okolo jejíhož okna se začínou srocovat místní mladíci. Černobílý poetický snímek v sobě nese stopy indické vášnivosti, ale i tlumenost evropských artových filmů.

A new girl moves in to the neighborhood and the local guys start gathering around her window. This poetic black-and-white movie combines traces of Indian passion with the stillness of a European art film.

19:00

Kongresový sál 936

Marley / Marley

Režie: Kevin Macdonald
USA, United Kingdom, 2012, 144 min.

Bob Marley je jednou z ikon populární hudby 20. století a velikánem žánru. Byl však též osobností s pestrým soukromým životem, v němž se oddával stejně tak ženám jako touze zlepšit politickou situaci nejen na rodné Jamajce.

Bob Marley is an icon of 20th century popular music and a titan of reggae. He was also, of course, someone with a rich personal life, evidently indulging as much in women as in his desire to improve the political situation of Jamaica and beyond.

19:00

Richmond 9R4

Terraferma / Pevnina

Režie: Emanuele Crialese
Italy, France, 2011, 88 min.

Tři generace rodiny starého rybáře Ernesta, žijící na ostrůvku, kde už rybolov nahradila turistika, nečekaně naruší Afričanka Sára, kterou vyplavilo moře. Podle úřadů ji rodina nesmí ukrývat, ale Sára čeká dítě.

Three generations of old fisherman Ernesto's family live on an island where tourism has replaced the fishing industry. One day an

African woman named Sara unexpectedly washes up on shore. According to the authorities, the family must report her, but Sara is expecting a baby.

21:30

Kinosál B 955

Soukromý vesmír / Soukromý vesmír

Režie: Helena Třeštíková
Czech Republic, 2012, 83 min.

Nejnovější dokument Heleny Třeštíkové zachycuje 37 let života rodiny Kettnerových. Základním stavebním kamenem snímku je rodinný deník, v němž Petr Kettner pečlivě zaznamenával veškeré radosti i strasti, kterými si zdánlivě úplně obyčejná česká rodina za tuto dobu prošla.

Helena Třeštíková's latest documentary captures 37 years in the life of the Kettner family. A family diary served as a springboard for the film: husband Petr faithfully jotted down all the joys and tribulations which his "utterly ordinary" Czech family underwent over the course of nearly four decades.

22:00

Kino Drahomíra 9K5

Dwae-ji-ui wang / Král čuňat

Režie: Sang-ho Yeun
South Korea, 2011, 97 min.

Mládeži nepřístupný animovaný film představuje unikát nejen v kontextu korejské kinematografie. Násilný thriller znovu spojuje někdejší spolužáky, kteří vzpomínají na svá školní léta, jež rozhodně nebyla idylická.

Not intended for kids, this animated thriller is a rarity even outside the South Korean film industry. The violent story brings together onetime schoolmates who reflect on school years that were anything but idyllic.

22:00

Kongresový sál 937

Whore's Glory / Sladký život kurev

Režie: Michael Glawogger
Austria, Germany, 2011, 119 min.

Tři kontinenty, tři jazyky, tři kultury, tři podoby světové prostituce. Vizualně opojný dokument nahlíží do nevěstinců v Thajsku, Bangladéši a Mexiku. Bez předsudku a opovržení ukazuje bezvýchodnost života děvky, v němž se intimita stala zbožím.

Three continents, three languages, three cultures, three forms of world prostitution. This visually heady documentary takes a look at brothels in Thailand, Bangladesh, and Mexico. Without prejudice or disdain, it shows the hopelessness of the lives of women for whom intimacy has become a commodity.

A perdre la raison
a film by Joachim Lafosse

French Films on 47th Karlovy Vary International Film Festival

FRIDAY | PÁTEK 6. 7.

9:00 Thermal, Velký sál - 811
The Angel's Share | Andělský podíl
Ken Loach, 101 min - H

10:30 Thermal, Kongresový sál - 832
Le cercle rouge | Osudový kruh
Jean-Pierre Melville, 140 min - ME

11:30 Thermal, Velký sál - 814
A perdre la raison | Přijít o rozum
Joachim Lafosse, 111 min - H

13:00 Divadlo Husovka - 8H2
Soldier of the Road: A Portrait of P. Brötzmann | Voják na cestě - portrét P. Brötzmanna
Bernard Josse, 93 min - MO

13:30 Pupp - 8P4
La lapidation de Saint Etienne | Ukamenování svatého Štěpána
Pere Vilà i Barceló, 80 min - C

16:00 Divadlo Husovka - 8H3
Aglaée
Rudi Rosenberg, 19 min - PS

16:30 Pupp - 8P5
Amour | Láska
Michael Haneke, 127 min - H

17:00 Karlovarské městské divadlo - 8D3
Les enfants terribles | Hrozná děti
Jean-Pierre Melville, 105 min - ME

18:30 Kino Čas - 8C6
Yek Khanevadeh-e Mohtaram | Spořádaná rodina
Massoud Bakhshi, 90 min - AV

21:30 Thermal, Malý sál - 827
Holy Motors
Leos Carax, 115 min - H

22:00 Karlovarské městské divadlo - 8D5
Le deuxième souffle | Druhý dech
Jean-Pierre Melville, 150 min - ME

22:00 Espace Dorleans - 8E5
On Tracks | Na obhlídce
Laurent Navarri, 12 min - FS

22:00 Divadlo Husovka - 8H5
The Reach of Resonance | Vlny dlouhého dosahu
Steve Elkins, 116 min - MO

23:59 Kino Čas - 8C8
Dario Argento's Dracula | Dracula Daria Argenta
Dario Argento, 106 min - MS

SATURDAY | SOBOTA 7. 7.

10:00 Thermál, sál B - 951
Vous n'avez encore rien vu | Ještě jste nic neviděli
Alain Resnais, 115 min - H

13:00 Kino Drahomíra - 9K2
Le doulos | Práskáč
Jean-Pierre Melville, 108 min - ME

15:30 Thermal, Malý sál - 925
Le silence de la mer | Mlčení moře
Jean-Pierre Melville, 88 min - ME

19:00 Espace Dorleans - 9E4
Csak a szél | To jen vítr
Benedek Fliegauf, 87 min - H

19:00 Richmond - 9R4
Terraferma | Pevnina
Emanuele Crialese, 88 min - H

unifrance **INSTITUT FRANÇAIS**

Karlovy Vary International Film Festival
Official Selection - Competition

BOY EATING THE BIRD'S FOOD

A film by Ektoras Lygizos

GUA NA CO

2012

ROZHOVOR

KANADSKÝ REŽISÉR BORIS RODRIGUEZ SE ZHLÉDL V RETARDOVANÉM VLKODLAKOVI

Zatím jsem nikoho nesnědl

Od severoamerické premiéry na newyorském festivalu Tribeca si šuškájí kritici, že o debutujícím režisérovi **BORISI RODRIGUEZOVÍ** ještě hodně uslyšíme. Coby občan Kanady, Mexika a Španělska, který točí s dánskými herci, neuznává hranice zemí – a coby režisér dramaticko-hororově-satirické komedie *Eddie – náměsíčný kanibal* neuznává hranice žánrů.

Boris Rodriguez usoudil, že modrá šňůrka mu sluší víc než oranžová.

Jaroslav Švelch

■ **Novináři se nemůžou shodnout, jak Eddieho žánrově zařadit. Poradil byste jim?**

To se těžko určuje – asi je to temná komedie, ve které má své místo krev, drama i satira. Najít rovnováhu mezi těmito prvky bylo strašně složité, takřka nemožné. Byl to můj první celovečerní film, a tak jsem byl asi trochu naivní a řekl si prostě: „Jdeme do toho!“ Herci ani štáb mě ovšem nenechali na pochybách, že to, co děláme, je čiré bláznovství.

■ **Na čem jste založil postavu retardovaného kanibala Eddieho, jehož náměsíčný kanibalismus se stane vítaným zdrojem inspirace pro vyhořelého malíře Larse?**

S tím nápadem přišel můj kamarád, který napsal námět. Původně však nešlo o kanibala, ale o mentálně postiženého vlkodlaka, a hlavní hrdina měl být spisovatel, který ho podporuje v jeho brutálních činech, aby měl o čem psát. Celé se to mělo odehrávat v Jižní Karolíně. V tom příběhu jsem se našel – jako by to byla moje autobiografie. Ta myšlenka, že umění je destruktivní i kreativní, je hluboká a zároveň vtipná. Pak jsme příběh přenesli do Kanady, ze spisovatele jsme udělali malíře a z vlkodlaka kanibala. Eddie a Lars představují dvě odlišné stránky kreativního procesu – Eddie touží po lásce a po tom, aby ho lidé brali. Lars ztělesňuje egoismus a nenaštnost.

■ **Natáčel jste v koprodukci s Dánskem, Lars hraje dánský herec Thure Lindhardt. Co bylo dřív? Koprodukce, nebo herec?**

Herec – ačkoli můj producent by to nerad slyšel. Seznámil mě s ním jeden castingový agent v Londýně, kterému jsem říkal, že potřebuju hvězdu.

V Kanadě žádné hvězdy nemáme, protože všechny utečou do Hollywoodu, a tak jsem se poohlížel v Evropě. Potřeboval jsem někoho charismatického, někoho, kdo zvládne komedii i drama a utáhne celý film. Rozhodoval jsem se mezi dvěma Španěly a Thurem. Ale Thure byl jasná volba. Pak se jeden dánský producent dozvěděl, že druhý nejznámější dánský herec hraje v nízkorozpočtovém kanadském hororu, a domluvili jsme se na koprodukcí.

■ **Do jaké míry to je kanadský, respektive dánský snímek? A šel byste do koprodukce znova?**

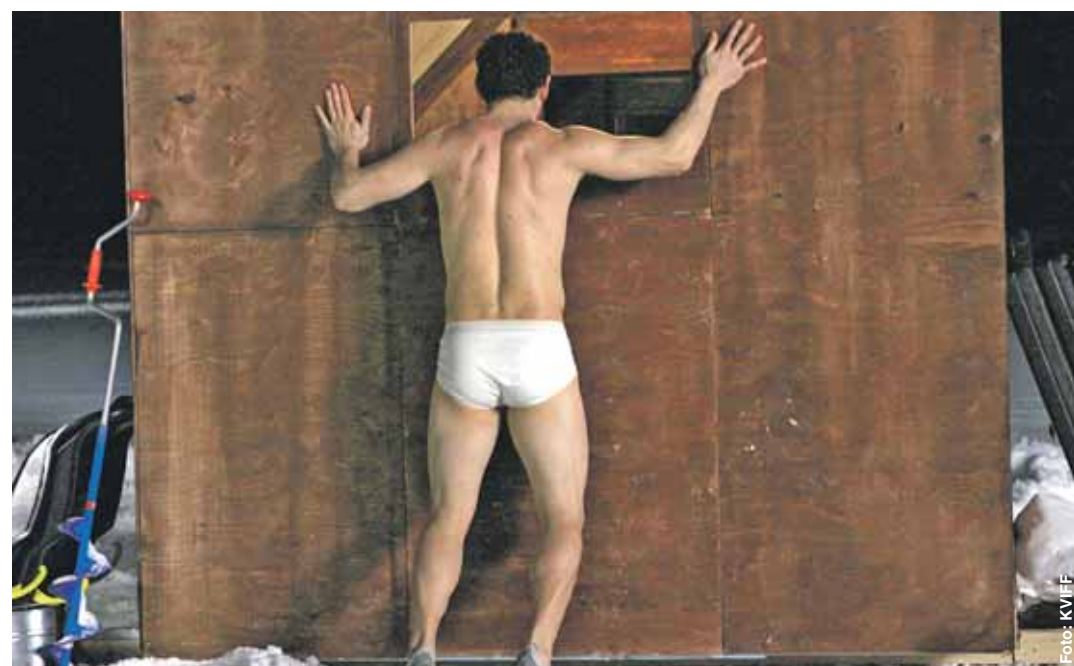
Kameraman a herec v hlavní roli jsou Dáni, stíh a veškerá postprodukce kromě hudby se taky dělaly v Dánsku. Bavilo mě to, a kdybych mohl, točil bych jenom koprodukce. Snažím se, aby moje příběhy měly širší platnost. Moje matka je ostatně Kubánka a otec Mexičan – mám španělský, mexický a kanadský pas. Hodně cestuju a miluju Evropu.

■ **Jako soundtrack jste zvolili majestátní klasickou hudbu a operu. Co vás k tomu vedlo?**

Hledali jsme hudbu, která by ukázala prvek násilí ve vysokém umění. A když jsme se probírali operními librety, zjistili jsme, že to jsou jedna velká jatka.

■ **Jedna ze základních morálních otázek, které umělec Lars řeší, zní – Co dokáže člověk udělat pro umění? Co byste byl pro film ochoten udělat vy?**

Spíš přemýšlím nad tím, co bych udělat nedokázal! Před šesti lety jsem si natočení celovečerníku určil jako hlavní prioritu. Měl jsem rozehráno několik projektů, ale tenhle se ukázal jako nejslibnější. Strávil jsem s ním tři roky a po celou tu dobu pro mě v životě nebylo nic důležitějšího, obětoval jsem tomu všechno. Ale nikoho jsem nesnědl. I když – uvidíme. Festival ještě neskončil.

Eddie je právě náměsíčný a chystá se někoho kanibalizovat.

10
L E T

SPOLEHLIVÉ ENERGIE
V ČESKÉ REPUBLICE

ENERGIE ČESKÉHO FILMU

Navštivte náš stánek u Mlýnské kolonády:
dabingové studio, videokvíz, maskérna, každé
odpoledne od soboty do pátku autogramiáda.

Signál

Ve stínu

7 dní hříchů

V kinech od září

V kinech od října

Líbáš jako ďábel

Soukromý vesmír

Dokumentární soutěž 47. MFF KV

hlavní partner
47. MFF Karlovy Vary

RWE
The energy to lead

www.rwe.cz

Susan Sarandon včera při příjezdu nevěděla, kam se dřív podepsat.

Věra Čáslavská (vlevo) a Olga Sommerová uvedly dokument **Věra 68**.Herečka Margarethe Tiesel při včerejším představení filmu **Ráj: Lásky**Česko-polský **Polski film** a jeho devětadvacetičlenná česko-polská delegace v čele s režisérem Markem Najbrtem (jako jediný není na snímku). Zastupuje jej syn Oskar Najbrt (osmý zprava v náručí).

ZTRACENO VE VARECH

OSMÉ KOLO AKČNÍ HRY FESTIVALOVÉHO DENÍKU V ART STYLU

Helena, René a Jaromír

Čtyři plechovky polského piva, které hercům **Polského filmu** Matonohovi, Liškovi, Danielovi a Poláškovu zahodil kolega Budař, už se chladí v lednici šťastného nálezce. Ale najde někdo oblíbený komiks dokumentaristky **HELENY TŘEŠTÍKOVÉ**?

Plechovky včera ráno našel teprve patnáctiletý Hynek Rint z Karlových Varů. Naštěstí pro něj se Marek Daniel a Josef Polášek pod vlivem svých rolí zřekli alkoholu (v *Polském filmu* hrají schizofrenika, respektive katolíka), a tudíž si mladík může vychutnat dvě nealkoholická piva ze čtyř nalezenných plechovek. Se zbylými kousky mu pomůže táta. „Hledal jsem letos už dvakrát,“ říká Hynek, který loni ve hře Festivalového deníku ukoristil pero Magdy Vášáryové. „Na stadion, kde byl schovaný míč, jsem doběhl první, ale nic jsem nenašel, bundu jsem zase hledal na špatném místě. Dneska se mnou vstával táta a nabídl mi, že mě hodí na místo určené autem. Plechovky jsem objevil v černém pytli pod stromem.“

V naší redakci se mezitím zastavila Helena Třeštíková, která postrádá komiks Fuck of people, který nakreslil Jaromír 99 a napsal René Plášil, hrdina jejího hlavního dokumentu. Režisérka, která ve Varech představuje snímek *Soukromý vesmír*, se byla po kolonádě projít na místa, kde do roku 1992 stávala socha prvního muže ve vesmíru, kosmonauta Jurije Gagarina, než ji přemístili na karlovarské letiště. Právě na kolonádě mohla režisérka komiks vytrousit.

Pokud komiks, vydaný v limitované edici, naleznete, přijďte do redakce *Festivalového deníku* v 1. patře hotelu Thermal. Čeká vás tady ještě chytrý telefon Vodafone Smart II a certifikát osobně signovaný charismatickou českou dokumentaristkou.

PS: Každý den můžete s hlavním partnerem festivalu soutěžit také o koloběžku. Indicii najdete na <http://am.je/vary>.

Patnáctiletý Hynek Rint věnuje dva plechovkáče tátovi.

Helena Třeštíková třímá komiks, který napsal René, hrdina jejího stejnojmenného dokumentu.

DNES PŘIJÍŽDĚJÍ

Guilherme Aguilar

Ondřej Ježek

Gabriella Hámori

Bojan Lazarov

Tomáš Řehořek

Festival se blíží ke konci, ale o hosty stále není nouze. Mezi nimi je i **Guilherme Aguilar**, polovina scenáristického a režisérského týmu dokumentárního filmu *Lazebníci* o mizející kultuře holičství v Brazílii. Pryč jsou ty dny, kdy se lidé ptali, jestli je váš holič ve vězení, když jste si nechali vlasy růst déle než čtrnáct dní. Na festivalu stále můžete potkat herce **Marka Daniela**, který zde letos zastupuje *Polski film* a snímek *Rodina je základ státu*. Z domácích tvůrců je k vidění i **Ondřej Ježek**, který spolu s Petrem Kružíkem spolupracoval na hudbě k animovanému *Aloisi Nebelovi*.

Na festival opět zavítala maďarská herečka **Gabriella Hámori**, která přiváží špionážní příběh *Zkouška*, zařazený do sekce Na východ od Západu. Ve městě je i **Bojan Lazarov**, který zastupuje hořký komorní snímek *Smrt člověka na Balkáně*.

Dorazí i **Tomáš Řehořek**, režisér filmu *Signál* o střetu nevázaných městských mladíků a snů venkovských obyvatel, které mladíci napálí. Přijíždí i scenárista a režisér **Richard Řeřicha**, jehož *DONT STOP* o nesnázích členů punkové komunity v letech normalizace je také součástí přehlídky České filmy 2011–2012.

FESTIVALOVÝ DENÍK

Oficiální deník 47. ročníku MFF KV, zvláštní vydání deníku Právo. Vychází denně od 29. 6. do 7. 7. 2012. Vydává Borgis, a. s., Slezská 2127/13, 121 50 Praha 2, IČ 00564893. ISSN 1211-2119, MK ČR 5701.

Šéfredaktorka: Veronika Bednářová (Lidové noviny). **Zástupce šéfredaktorky:** Zbyněk Vlasák (Salon, Právo). **Editorka:** Kateřina Kadlecová (Reflex). **Manažerka programu a fotoprodukční:** Markéta Černá. **Asistentka:** Zuzana Kučerová. **Redakce:** Barbora Baronová, Klára Kolářová, Pavla Maxová, Kristýna Pleskotová, Filip Šebek, Jaroslav Švelch. **ENGLISH SECTION – Editor:** Cöllin O'Connor. **Reporters:** Will Tizard, Gillian Purves, Peter Le Couteur. **Prekladatelka:** Pavla Horáková.

Inzerce: Maya Palová, tel.: 602 118 507. **Distribuce:** Vladimír Veselý, tel.: 602 166 672. **Redakce:** Hotel Thermal, I. P. Pavlova 11, Karlovy Vary, tel.: 359 002 525, e-mail: denicek@kviff.com. **Tiskne:** Borgis, a. s. – tiskárna Neotypia.